

vil tage et Aboytivbarn, saa maa dette ibetmindste en lille Smule ligne det Barn, man fra Først af havde. Nu er det virkelig den ærede Minister, der har indbragt Forslaget; det kan ikke nægtes. Der var ingen anden Minister, da Forslaget blev indbragt i Landstinget; og det Forslag, der er kommet til os, er ikke uligt det oprindelige. Det er imidlertid ikke alene Tilfældet, at den ærede Minister nu lader, som om han slet ikke kender Forslaget, men han søger ligesom at gribe de Forslag, der staae Lovforslaget en Deel fjernere end andre Forslag. Jeg maa tilstaae, at det Forslag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen) og jeg have stillet, er af den Natur, at jeg efter den høitærede Ministers hele Standpunkt og den hele Maade, hvorpaa hans Anskuelse ere komne til orde, og efter hvad jeg personlig kjendte til hans Anskuelse, havde al Grund til at troe, at han vilde modtage det og fuldstændig modtage det. Smidlertid kan jeg ikke have Meget imod, at den ærede Minister dog har sluttet sig til det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen); thi naar den ærede Minister vil sammenligne dette Forslag med det af os stillede, saa vil han finde, at de virkelig ere saa eensartede, som det vel er muligt. Forfjællens er kun den, at den ærede Minister efter det Forslag, der er stillet af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds, faaer en temmelig løs og usikker Bemyndigelse uden nærmere Betegnelse af de forffjællige Retningslinier, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds og jeg have troet efter hele Sagens Gang nærmere at burde betegne. Vi have nemlig givet i tre Afdelinger, hvad det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds har samlet under Et uden at betegne noget som helst Punkt, fordi han siger, at han savner de nødvendige Oplysninger. Skulde altsaa dette Forslag komme frem til 3die Behandling og vinde Thingets og Ministerens Bisfald fremfor vort Forslag, vel at mærke, uden at være afstyret med de Underændringsforslag, der knyttes til det, saa kan jeg ikke have Noget derimod. Vi give da ogsaa en Bemyndigelse til at føre Banen til Vordingborg og, om muligt, videre til Lolland

og Falster; man kan efter Forslaget gaae ud fra Ringsted eller fra hvilket andet Punkt, ligesom Ministeren kan komme tilrette med Bedkommende, der søge Concession. Altsaa, forsaavidt kan jeg, skjøndt det hele Standpunkt, hvorpaa Ministeren har stillet sig, har overrasket mig meget, være tilfreds med den hele Maade, hvorpaa den ærede Minister har stillet sig til dette Forslag. Nu vil jeg dog ligeoverfor min ærede Sidemand og ligeoverfor en Ytring af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (K. Pedersen) om, at der ikke er nogen Sandshylighed for, at det sjællandske Jernbaneselskab vil gaae til Nykøbing, og at der ikke foreligger noget Tilfagn i saa Henseende, erklære, at jeg vilde have anset det for det Rigtige, saaledes som denne Sag stod, og saaledes som Fleertallet i Udvalget stillede sig til den, om den ærede Indenrigsminister havde været tilbøielig til at gaae til det sjællandske Jernbaneselskab og ganske simpelt forelægge det Spørgsmaalet, om det vilde bygge videre eller ikke. Dette er ikke skeet, og derfor er det aldeles urigtigt, naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds siger, at naar vi ikke have nogen Erklæring i saa Henseende, er det ogsaa sandshyligt, at Selskabet aldrig vilde bygge videre. Det er en Selvfølge, at den Æneste, der kunde henvende sig i saa Henseende til Jernbaneselskabet, var Indenrigsministeren, og naar han ikke har gjort det, saa er det en Selvfølge, at hverken Plenarbestyrelsen eller endnu mindre Generalforsamlingen kunde faae Leilighed til at erklære sig over dette Spørgsmaal. Altsaa maa hele den Modstand, der af denne Grund reises imod Forslaget, falde bort. Hvad Banens Retning angaaer, da har jeg fuldkommen Sympathi for de ærede Medlemmer, der have talt for Kjøge By, men jeg vil blot sige: Hvorfor skal denne frugtbare Egn omkring Bregentved og Gisselfeldt ganske træde i Skygge af Hensyn til Kjøge; af hvilken Grund skal denne Egn ikke faae Lov til at nyde Godt af en Bane, fordi man nu vil bevare — Andet er der ikke Tale om — et Jernbaneopland for Kjøge eller, om man vil, for Ostbanen? Jeg skal ikke komme videre ind herpaa. Derimod vil jeg endnu omtale et Punkt, der har